Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 539/2001

af 15. marts 2001

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001 af 7. december 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 453/2003 af 6. marts 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Rådets forordning (EF) nr. 851/2005 af 2. juni 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21. december 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30. november 2009	L 336	1	18.12.2009
►M7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1091/2010 af 24. november 2010	L 329	1	14.12.2010
►M8	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1211/2010 af 15. december 2010	L 339	6	22.12.2010
►M9	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013
►M10	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013	L 182	1	29.6.2013
►M11	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013	L 347	74	20.12.2013
►M12	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 259/2014 af 3. april 2014	L 105	9	8.4.2014
►M13	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 509/2014 af 15. maj 2014	L 149	67	20.5.2014
►M14	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/371 af 1. marts 2017	L 61	1	8.3.2017
►M15	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/372 af 1. marts 2017	L 61	7	8.3.2017

Ændret ved:

►**A1**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 29 af 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 539/2001

af 15. marts 2001

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

▼M13

Artikel -1

Formålet med denne forordning er at fastlægge de tredjelande, hvis statsborgere er henholdsvis omfattet af og fritaget for visumpligt, baseret på en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, der bl.a. vedrører ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.

▼B

Artikel 1

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

▼M5
▼C1

Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumpligt for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning.

▼B

2. ►M10 Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i stk. 1 omhandlede krav i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. ◄

▼M5
▼C1

Desuden er følgende fritaget for visumpligt:

— statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, som er indehavere af en tilladelse for lokal grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen ([1]), når disse indehavere udøver deres ret inden for ordningen for lokal grænsetrafik

([1]) EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1.

▼C1

— skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i en medlemsstat, der anvender Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat ([1]), når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

— konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat.

▼B

3. Statsborgere fra nye tredjelande, der er opstået af lande, som er opført på listerne i bilag I og II, er underlagt kravene i henholdsvis stk. 1 og 2, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter proceduren i den relevante artikel i traktaten.

▼M11

4. Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, anvender visumpligt over for mindst én medlemsstats statsborgere, finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Senest 30 dage efter, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt, eller i de tilfælde, hvor en visumpligt, der fandtes den 9. januar 2014 opretholdes, senest 30 dage efter denne dato, giver den berørte medlemsstat Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse herom.

Denne meddelelse:

i) skal angive datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet

ii) skal omfatte en detaljeret beskrivelse af de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, og alle relevante oplysninger

Oplysninger om denne meddelelse offentliggøres straks af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*, med oplysninger om datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet.

Hvis tredjelandet beslutter at ophæve visumpligten inden udløbet af den i første afsnit i dette litra nævnte frist, gives meddelelsen ikke, eller den trækkes tilbage, og oplysningerne offentliggøres ikke.

b) Kommissionen tager umiddelbart efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og i samråd med den berørte medlemsstat kontakt til det pågældende tredjelands myndigheder, navnlig på det

([1]) EUT L 327 af 19.12.1994, s. 1.

▼**M11**

politiske, økonomiske og handelsmæssige område, med henblik på at genindføre eller indføre visumfri rejse og oplyser straks Europa-Parlamentet og Rådet om disse kontakter.

c) Hvis tredjelandet ikke senest 90 dage efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten på trods af alle de kontakter, der er taget i overensstemmelse med litra b), kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at suspendere visumfritagelsen for visse kategorier af det pågældende tredjelands statsborgere. Hvis en medlemsstat fremsætter en sådan anmodning, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet herom.

d) Når Kommissionen overvejer de videre skridt i overensstemmelse med litra e), f) eller h), tager den højde for resultaterne af den berørte medlemsstats foranstaltninger med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, de i litra b) omhandlede kontakter og konsekvenserne af suspensionen af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland.

e) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten, skal Kommissionen senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og derefter mindst hver sjette måned inden for en samlet periode, der ikke må overskride den dato, hvor den delegerede retsakt, der er omhandlet i litra f), træder i kraft, eller der gøres indsigelse mod den:

i) efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller på dens eget initiativ, vedtage en gennemførelsesretsakt, der midlertidigt suspenderer visumfritagelsen for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland i en periode på op til seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt fastsætter en dato inden for 90 dage efter ikrafttrædelsen, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater. Ved vedtagelse af efterfølgende gennemførelsesretsakter kan Kommissionen forlænge denne suspension med yderligere perioder på op til seks måneder, og den kan ændre de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilke visumfritagelsen er suspenderet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal alle de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omhandlet i gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller

ii) forelægge udvalget i artikel 4a, stk. 1, en rapport med en vurdering af situationen og begrundelserne for, hvorfor den besluttede ikke at suspendere visumfritagelsen, og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.

▼**M11**

Kommissionen tager hensyn til alle relevante faktorer, såsom de i litra d) nævnte, i denne rapport. Europa-Parlamentet og Rådet kan have en politisk drøftelse på grundlag af disse rapporter.

f) Hvis det pågældende tredjeland ikke senest 24 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 4b, der i en periode på 12 måneder midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II på statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt skal fastsætte en dato inden for 90 dage efter dens ikrafttræden, hvor suspensionen af anvendelsen af bilag II skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater, og ændre bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Fra den dato, hvor suspensionen af anvendelsen af bilag II for statsborgere fra det pågældende tredjeland træder i kraft, eller hvor der er gjort indsigelse mod den delegerede retsakt i henhold til artikel 4b, stk. 5, udløber eventuelle gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til litra e) for så vidt angår dette tredjeland.

Såfremt Kommissionen forelægger et lovgivningsforslag som omhandlet i litra h), forlænges suspensionsperioden i første afsnit i nærværende litra med seks måneder. Den i nævnte afsnit omhandlede fodnote ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af den delegerede retsakt, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

g) Eventuelle efterfølgende meddelelser fra en anden medlemsstat i medfør af litra a) vedrørende samme tredjeland i løbet af anvendelsesperioden for foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), for så vidt angår det pågældende tredjeland, sammenlægges med de igangværende procedurer, uden at fristerne eller perioderne i nævnte litraer forlænges.

h) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten senest seks måneder efter datoen for den i litra f) omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, kan Kommissionen forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til tredjelandet fra bilag II til bilag I.

i) Procedurerne i litra e), f) og h) berører ikke Kommissionens ret til på ethvert tidspunkt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

j) Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, giver den berørte medlemsstat omgående Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen offentliggør straks meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼**M11**

Eventuelle gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), vedrørende det pågældende tredjeland udløber syv dage efter offentliggørelsen som omhandlet i første afsnit i nærværende litra. Hvis det pågældende tredjeland har indført visumpligt over for to eller flere medlemsstaters statsborgere, udløber gennemførelsesretsakterne eller de delegerede retsakter vedrørende dette tredjeland syv dage efter offentliggørelsen af meddelelsen vedrørende den sidst berørte medlemsstat, hvis statsborgere var pålagt visumpligt af det pågældende tredjeland. Den i litra f), første afsnit, nævnte fodnote slettes ved udløbet af den pågældende delegerede retsakt. Kommissionen offentliggør straks oplysningerne om dette udløb i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, uden at den pågældende medlemsstat meddeler dette i overensstemmelse med første afsnit i nærværende litra, sørger Kommissionen på eget initiativ for straks at foretage den offentliggørelse, der er omhandlet i nævnte afsnit, og andet afsnit i nærværende litra finder anvendelse.

_____

▼**M14**

Artikel 1a

1. Uanset artikel 1, stk. 2, suspenderes visumfritagelsen midlertidigt for statsborgere i et tredjeland opført på listen i bilag II på grundlag af relevante og objektive data i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. En medlemsstat kan give Kommissionen meddelelse, hvis den i en periode på to måneder sammenlignet med samme periode i det forudgående år eller med de sidste to måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, står over for et eller flere af følgende forhold:

a) en væsentlig stigning i antallet af statsborgere fra det pågældende tredjeland, som nægtes indrejse eller opholder sig på medlemsstatens område uden ret hertil

b) en væsentlig stigning i antallet af asylansøgninger fra statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilket anerkendelsesprocenten er lav

c) en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse med det pågældende tredjeland, der er underbygget af tilstrækkelige data, navnlig en væsentlig stigning i andelen af afslag på medlemsstatens anmodninger om tilbagetagelse til det pågældende tredjeland for så vidt angår tredjelandets egne statsborgere eller, hvis en tilbagetagelsesaftale indgået mellem Unionen eller denne medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter dette, for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der har passeret gennem tredjelandet

▼M14

d) en stigning i risikoen for eller overhængende trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne, navnlig en væsentlig stigning i alvorlige strafbare handlinger i relation til statsborgere fra dette tredjeland, der er underbygget af objektive, konkrete og relevante oplysninger og data fra de kompetente myndigheder.

Den i første afsnit nævnte meddelelse skal angive de årsager, der ligger til grund for den, og omfatte relevante data og statistikker samt en detaljeret redegørelse for de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at rette op på situationen. Den pågældende medlemsstat kan i sin meddelelse præcisere, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland der skal være omfattet af en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 4, litra a), og angive de nærmere årsager hertil. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan meddelelse.

2a. Hvis Kommissionen, under hensyntagen til relevante data, rapporter og statistikker, har konkrete og pålidelige oplysninger om forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), og som er opstået i en eller flere medlemsstater, eller om, at tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetagelse, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetagelse mellem det pågældende tredjeland og Unionen, f.eks.:

— afslag på eller undladelse af at behandle anmodninger om tilbagetagelse i tide

— undladelse af i tide at udstede rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse inden for de frister, der er fastsat i aftalen og tilbagetagelse, eller afvisning af europæiske rejsedokumenter udstedt efter udløbet af de frister, der er fastsat i aftalen om tilbagetagelse, eller

— ophør eller suspension af aftalen om tilbagetagelse,

underretter Kommissionen straks Europa-Parlamentet og Rådet om sin analyse, og bestemmelserne i stk. 4 finder anvendelse.

2b. Kommissionen overvåger den fortsatte opfyldelse af de specifikke krav, der er baseret på artikel - 1, og som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse til de tredjelande, hvis statsborgere, når de indrejser på medlemsstaters område, er blevet indrømmet fritagelse fra visumpligt som følge af en vellykket afslutning af en visumliberaliseringsdialog mellem Unionen og det pågældende tredjeland.

Desuden aflægger Kommissionen med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet i en periode på syv år efter datoen for ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for dette tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet. Rapporten skal fokusere på de tredjelande, for hvilke Kommissionen på grundlag af konkrete og pålidelige oplysninger finder, at visse krav ikke længere er opfyldt.

Hvis en rapport fra Kommissionen viser, at et eller flere af de specifikke krav ikke længere er opfyldt i forhold til et bestemt tredjeland, finder stk. 4 anvendelse.

▼**M14**

3. Kommissionen undersøger enhver meddelelse i henhold til stk. 2, idet den tager hensyn til:

a) om der foreligger en af de situationer, der er beskrevet i stk. 2

b) antallet af medlemsstater, der er berørt af en af de situationer, der er beskrevet i stk. 2

c) den overordnede indvirkning af de i stk. 2 omhandlede forhold på migrationssituationen i Unionen, således som den fremgår af data fra medlemsstaterne eller data, som Kommissionen har til rådighed

d) de rapporter, som er udarbejdet af den europæiske grænse- og kystvagt, Det Europæiske Asylstøttekontor eller Den Europæiske Politienhed (Europol) eller enhver anden EU-institution eller ethvert andet EU-organ, -kontor eller -agentur eller enhver anden international organisation, der har kompetence inden for anliggender, der er omfattet af denne forordning, hvis omstændighederne i det specifikke tilfælde kræver det

e) de angivelser, som den pågældende medlemsstat måtte have oplyst i sin meddelelse i relation til eventuelle foranstaltninger i henhold til stk. 4, litra a)

f) det generelle spørgsmål om offentlig orden og den indre sikkerhed i samråd med den berørte medlemsstat.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af sin undersøgelse.

4. Såfremt Kommissionen på grundlag af den i stk. 2a omhandlede analyse, den i stk. 2b omhandlede rapport eller den i stk. 3 omhandlede undersøgelse, og under hensyntagen til konsekvenserne af en suspension af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland, idet den i tæt samarbejde med tredjelandet arbejder for at finde alternative langsigtede løsninger, beslutter, at der er behov for tiltag, eller såfremt et simpelt flertal af medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland for en periode på ni måneder. Suspensionen finder anvendelse for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejsedokumenter og eventuelt til yderligere kriterier. Ved fastlæggelsen af de kategorier, som suspensionen skal omfatte, medtager Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger tilstrækkeligt brede kategorier til effektivt at bidrage til at håndtere de i stk. 2, 2a og 2b omhandlede forhold i det konkrete tilfælde under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakten senest en måned efter, at den:

   i) har modtaget den i stk. 2 omhandlede meddelelse

   ii) er blevet bekendt med de i stk. 2a omhandlede oplysninger

▼**M14**

iii) har aflagt den i stk. 2b omhandlede rapport eller

iv) har modtaget meddelelsen fra et simpelt flertal af medlemsstaterne om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d).

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. Den fastsætter den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft.

I suspensionsperioden indleder Kommissionen en udvidet dialog med det pågældende tredjeland med henblik på at afhjælpe de pågældende forhold.

b) Hvis de forhold, der er omhandlet i stk. 2, 2a og 2b, fortsat består, vedtager Kommissionen senest to måneder inden udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede periode på ni måneder en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 4b, som midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II for en periode på 18 måneder for alle statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt får virkning fra datoen for udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede gennemførelsesretsakt og ændrer bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Såfremt Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 5, forlænges suspensionsperioden i den delegerede retsakt med seks måneder. Fodnoten ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal statsborgerne fra det pågældende tredjeland i den periode, hvor suspensionen finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

En medlemsstat, som i overensstemmelse med artikel 4 fastsætter bestemmelser om nye visumfritagelser for en kategori af statsborgere fra det tredjeland, der er omfattet af retsakten om suspension af visumfritagelsen, meddeler disse foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 5.

5. Inden udgangen af gyldighedsperioden for den delegerede retsakt vedtaget i henhold til stk. 4, litra b), forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

6. Hvis Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 5, kan den forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 4 for en periode på højst 12 måneder. Afgørelsen om at forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2.

▼M14

Artikel 1b

Senest den 10. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af gensidighedsmekanismen i artikel 1, stk. 4, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Artikel 1c

Kommissionen forelægger senest den 29. marts 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af suspensionsmekanismen i artikel 1a og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure.

▼M10

Artikel 2

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved »visum«, et visum som defineret i artikel 2, nr. 2), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([1]).

▼M5
▼C1

———————

▼B

Artikel 4

▼M11

1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumpligten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas

b) medlemmer af besætningen inden for civil luftfart og skibsfart i forbindelse med udførelsen af deres opgaver

c) medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de har landlov og er i besiddelse af identitetspapirer for søfarende udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 108 af 13. maj 1958 eller nr. 185 af 16. juni 2003 eller Den Internationale Søfartsorganisations konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen af 9. april 1965

d) besætning og deltagere i nødhjælps- eller redningsaktioner i katastrofe- og ulykkestilfælde

e) civil besætning på skibe på internationale indre vandveje

([1]) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

▼M11

f) indehavere af rejsedokumenter, der udstedes af mellemstatslige internationale organisationer, som mindst én medlemsstat er medlem af, eller af andre enheder, som den berørte medlemsstat har anerkendt som værende underlagt international ret, til ansatte i disse organisationer eller enheder.

▼M5
▼C1

2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt:

a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, eller i Schweiz eller Liechtenstein, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II

c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten af 19. juni 1951 mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation vedrørende status for deres styrker

▼M11

d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige eller Irland, og som er indehavere af et af Det Forenede Kongerige eller Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg.

▼B

3. En medlemsstat kan fravige visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for personer, der udøver lønnet beskæftigelse under opholdet.

▼M11

Artikel 4a

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

▼**M14**

Artikel 4b

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 4, litra f), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

2a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1a, stk. 4, litra b), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 28. marts 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 4, litra f), og i artikel 1a, stk. 4, litra b), omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([1]).

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 4, litra f), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1a, stk. 4, litra b), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

([1]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

▼B

Artikel 5

1. Senest ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden meddeler medlemsstaterne de øvrige medlemsstater og Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 3, andet led, og artikel 4. Efterfølgende ændringer af foranstaltningerne skal meddeles inden fem arbejdsdage.

2. Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres af Kommissionen til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 7

1. Rådets forordning (EF) nr. 574/1999 ([1]) erstattes af nærværende forordning.

2. Den endelige udgave af de fælles konsulære instrukser og den fælles håndbog således som udformet i Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 (SCH/Com-ex(99) 13) ændres således:

1) Betegnelsen i bilag 1, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del I, i den fælles håndbog affattes således:

»Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001.«

2) Listen i bilag 1, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del I, i den fælles håndbog erstattes med listen i bilag I til nærværende forordning.

3) Betegnelsen i bilag 1, del II, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del II, i den fælles håndbog affattes således:

»Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001.«

4) Listen i bilag 1, del II, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del II, i den fælles håndbog erstattes med listen i bilag II til nærværende forordning.

5) Del III i bilag 1 til de fælles konsulære instrukser og del III i bilag 5 til den fælles håndbog udgår.

3. Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser af 15. december 1997 (SCH/Com-ex(97) 32) og af 16. december 1998 (SCH/Com-ex(98) 53, REV 2) ophæves.

([1]) EFT L 72 af 18.3.1999, s. 2.

▼**M1**

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼**B**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

▼B

BILAG I

Fælles liste som omhandlet i artikel 1, stk. 1

1) STATER

Afghanistan

▼M7

_____

▼B

Algeriet

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼M13

_____

▼B

Armenien

Aserbajdsjan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrain

Bangladesh

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belarus

Belize

Benin

▼M5
▼C1

Bolivia

▼B

Burma/Myanmar

Bhutan

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Burundi

Cambodja

Cameroun

Centralfrikanske Republik, Den

▼M13

_____

▼B

Comorerne

Congo

Congo, Den Demokratiske Republik

Côte d'Ivoire

Cuba

▼B

Djibouti

▼M13

_____

▼B

Dominikanske Republik, Den

▼M2

Ecuador

▼B

Egypten

Eritrea

Etiopien

Fiji

Filippinerne

Gabon

Gambia

▼M15

_____

▼B

Ghana

▼M13

_____

▼B

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Indien

Indonesien

Irak

Iran

Jamaica

Jordan

Kap Verde

Kasakhstan

Kenya

Kina

Kirgisistan

▼M13

_____

▼B

Kuwait

Laos

Lesotho

Libanon

Liberia

Libyen

Madagaskar

▼M6

_____

▼B

Malawi

▼B

Maldiverne

Mali

Marokko

▼M13 _____

▼B

Mauretanien

▼M5
▼C1 _____

▼M13 _____

▼M12 _____

▼B

Mongoliet

▼M6 _____

▼B

Mozambique

Namibia

▼M13 _____

▼B

Nepal

Niger

Nigeria

Nordkorea

▼M8 _____

▼B

Oman

Pakistan

▼M13 _____

▼B

Papua Ny Guinea

▼M13 _____

▼B

Qatar

Rusland

Rwanda

▼M5
▼C1 _____

▼M13 _____

▼B

São Tomé og Príncipe

Saudi-Arabien

Senegal

▼M6

_____

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sudan

Sri Lanka

Surinam

Swaziland

Sydafrika

▼M13

Sydsudan

▼B

Syrien

Tadsjikistan

Tanzania

Tchad

Thailand

▼M13

_____

▼B

Togo

▼M13

_____

▼B

Tunesien

Turkmenistan

▼M13

_____

▼B

Tyrkiet

Uganda

Ukraine

Usbekistan

▼M13

_____

▼B

Vietnam

Yemen

Zambia

Zimbabwe

Ækvatorialguinea

▼B

2) TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

Den Palæstinensiske Myndighed

▼M6

Kosovo, som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999

▼M2

_____

▼M8

_____

▼M13

_____

▼B

BILAG II

Fælles liste som omhandlet i artikel 1, stk. 2

1) STATER

▼M7

Albanien (1)

▼B

Andorra

▼M5

▼C1

Antigua og Barbuda (2)

▼B

Argentina

Australien

▼M5

▼C1

Bahamas (2)

Barbados (2)

_____

▼M7

Bosnien-Hercegovina (1)

▼B

Brasilien

▼M5

▼C1

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Canada

Chile

▼M13

Colombia (3)

▼A1

_____

▼B

Costa Rica

▼M13

De Forenede Arabiske Emirater (3)

▼M6

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (1)

▼M13

Dominica (3)

▼M2

_____

▼B

El Salvador

(1) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas.
(2) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab.
(3) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

▼A1

_____

▼B

Forenede Stater, De

▼M15

Georgien ([1])

▼M13

Grenada ([2])

▼B

Guatemala

Honduras

Israel

Japan

▼M13

Kiribati ([2])

▼M9

_____

▼A1

_____

▼B

Malaysia

▼A1

_____

▼M13

Marshalløerne ([2])

▼M5

▼C1

Mauritius ([3])

▼B

Mexico

▼M13

Mikronesien ([2])

▼B

Monaco

▼M6

Montenegro ([4])

▼M13

Nauru ([2])

▼B

New Zealand

Nicaragua

▼M13

Palau ([2])

([1]) Visumfritagelsen begrænses til indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Georgien i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

([2]) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

([3]) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab.

([4]) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas.

▼B

Panama

Paraguay

▼M13

Peru ([1])

▼A1

_____

▼M12

Republikken Moldova ([2])

▼M4

_____

▼M5

▼C1

Saint Christopher og Nevis ([3])

▼M13

Saint Lucia ([1])

Saint Vincent og Grenadinerne ([1])

Salomonøerne ([1])

Samoa ([1])

▼B

San Marino

▼M2

_____

▼M6

Serbien (med undtagelse af indehavere af serbiske pas, som er udstedt af det serbiske koordinationsdirektorat (på serbisk: *Koordinaciona uprava*)) ([4])

▼M5

▼C1

Seychellerne ([3])

▼B

Singapore

▼A1

_____

▼B

Sydkorea

▼M13

Timor-Leste ([1])

Tonga ([1])

Trinidad og Tobago ([1])

Tuvalu ([1])

▼A1

_____

▼B

Uruguay

▼M13

Vanuatu ([1])

▼B

Vatikanstaten

Venezuela

([1]) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

([2]) Visumfritagelsen begrænses til indehavere af biometriske pas, der er udstedt i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

([3]) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab.

([4]) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas.

▼B

2) FOLKEREPUBLIKKEN KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE OMRÅDER

SAR Hongkong (1)

SAR Macao (2)

▼M13

3) BRITISKE STATSBORGERE, DER IKKE ER STATSBORGERE I DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND I HENHOLD TIL EU-RETTEN:

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

▼M8

4) TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT:

Taiwan (3)

(1) Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af »Hong Kong Special Administrative Region«.

(2) Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af »Região Administrativa Especial de Macau«.

(3) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af pas, som er udstedt af Taiwan, og som indeholder et identitetskortnummer.